

Sefirat (numărătoarea) HaOmer și data sărbătorii de Șavuot ספירת העומר (partea a doua) [anul 5779]

Cum se numără după Halacha

Sunt multe controverse despre felul cum trebuie făcută numerotarea. În Talmud, tractatul Menahot 66:a, ne spune marele Amora (înțelepții din perioada 200-500 e.n. care ne-au spus și învățat Tora Orală prin Talmud și Midrașim) Abayei (în jurul anului 300 e.n., șeful Yeșiva Pompedita, Babylon) că "este mițva să numărăm zile și este deasemenea mițva să numărăm săptămâni". El se bazează pe versetul din Tora, Exodul 23:15-16, care cere „să numărați șapte Șabatot, (adică săptămâni)”, după cum am văzut că aici Șabat înseamnă *săptămână* și „să numărați cincizeci de zile” תספרו חמשים יום. Cu alte cuvinte, în același verset suntem porunțiți să numărăm și săptămânile și zilele.

Au fost alți Amoraim și, mai târziu, alți înțelepți, care au propus să se numere ori numai zile ori numai săptămâni. Din cauză că mițva este scrisă în Tora la plural, *să numărați* וספרתם trebuie să numere fiecare dintre noi. Se stă în picioare când se numără, după versetul „de când se va începe rodul la seceriș” מהחל חרמש בקמה (Deutoronom 16:9), adică stând în picioare, deoarece cuvântul „kama” înseamnă nu numai punere, ci și stat (în picioare). Din cauză că de Erev (ajun) Șavuot se întârzie numerotarea ca să se îndeplinească mițva de „șapte Șabatot întregi” שבע שבתות תמימות, când *tmimot* înseamnă *întregi*, mulți numără înainte de rugăciunea Aleinu Leșabeah din Arvit (după cum scrie în Mișna Berura) dar sunt și dintre cei care o fac după, ba chiar la sfârșit (după cum scrie în Șulhan Aruch). Erev Șabat și Yom Tov se numără după Kiduș "ca să prelungim sfințenia zilei" קדושת היום. De Moțaei Șabat (ieșirea din Șabat) sau Iom Tov numărăm după Havdala" tot ca să întârziem consumarea zilei. Când ultimul Yom Tov este de Șabat numărăm înainte de Havdala.

Înainte de a număra se spune Birchat Hamițva, binecuvântarea:

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על ספירת העומר

Baruch Ata Adonai Eloheni Melech haolam așer kidšanu bemițvotav vețivanu al sefirat haOmer

Cu toate că este o mițva care se îndeplinește periodic, nu se spune Șehecheyanu în prima seară (ca la prima lumânare de Hanuca, de exemplu) din multe motive, cel mai important, poate, fiind acela că mițva asta nu este una de bucurie, ci o lamentare de doliu, pe în amintirea Templului care nu mai este:

וספירת העומר אין בו זכר לשום הנאה אלא לעגמת נפשנו לחורבן בית מאויינו

„În sefirat haOmer nu este nici o urmă de plăcere, ci doar tristețe și durere provocate de distrugerea Templului dorințelor noastre”

Fiecare tradiție de rugăciune are textul său, pe când marea controversă este într-un singur cuvânt. După varianta Așkenaz se spune:

היום שלושה ושלושים יום שהם ארבעה שבועות וחמישה ימים בעומר

Haiom șloșa ușloșim yom șehem arbaa șavuot vahamișa yamim **ba**Omer

Astăzi (se împlinesc) 33 de zile, adică 4 săptămâni și 5 zile în Omer

Iar după varianta Sefarad (care este practică și în România) se spune:

היום שלושה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמישה ימים לעומר

Hayom şloşa uşloşim yom şehem arbaa şavuot vahamişa yamim **la**Omer

Astăzi (se împlinesc) 33 de zile, adică 4 săptămâni și 5 zile din Omer

Adică unul spune **ba**Omer și altul **la**Omer, două prepoziții care de obicei au același sens: la, în. Majoritatea celorlalți (Mizrahi, Yemen etc.) spun laOmer cu alte mici diferențe.

Obiceiuri de doliu în zilele de Omer

Când Templul mai exista, Sefirat HaOmer era mai mult un eveniment agricol. După distrugerea celui de al doilea Templu, perioada asta a căpătat o formă de doliu, în amintirea Templului și în amintirea celor 24,000 de elevi ai lui Rabi Akiva care au murit în perioada asta și exista pericolul ca Torau pe care ei o păstrau să se piardă, dacă Rabi Akiva nu îi învăța pe alți cinci elevi ai lui toată Toraua. Despre toate astea vom vorbi de Lag BaOmer. [Cele mai importante obiceiuri de doliu sunt:](#)

- În zilele astea nu se fac cununii, nu se taie părul și nu se bărbierește..
- Sunt dintre cei care nu ascultă muzică în zilele de Sefira.
- Erau dintre cei care nu lucrau în noaptea perioadei când se face numărarea.
- Așkenazim, care spun rugăciunea de Av Harahamim numai după citirea din Tora, dar nu o spun de Birchat Hahodeş, în perioada comemorării o spun și în zilele până atunci prohibite.

În afară de comemorarea morții elevilor lui Rabi Akiva, Așkenazim au adăugat încă câteva obiceiuri legate de comemorarea pogromurilor comise de Cruciați între Roş Hodeş Iyyar și Şavuot.

Sunt obiceiuri diferite care privesc încetarea doliului. Sunt unii care o fac în ajun, de Lag BaOmer, sunt alții care o fac la ieșirea din ziua asta, sunt alte categorii care continuă și după aceea, până la o anumită dată, cum ar fi Roş Hodeş Sivan sau cu trei zile înainte de Şavuot sau Erev Şavuot. Există și dintre cei care se tund tocmai de Roş Hodeş Iyyar.

Mai existau și alte obiceiuri fără legătură cu doliul, ca de exemplu: citirea din Tractatul Avot în Mişna la Așkenazim sau citirea în Megilat Şir Haşirim (Cântarea cântărilor) la Sefaradim.

Vom mai scrie un capitol despre obligația (miţva) femeilor de a număra Omerul.